

ΑΡΙΘΜΟΣ: 603/2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Νικήτα Βελλια, Ειρηνοδίκη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Ευπραξία Κυριλή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 31.1.2023 για να δικάσει την υπόθεση:

Των εναγόντων:

[Redacted names and details of the plaintiffs]

[Redacted] οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου Δήμητρας Κουφογιάννη.

Της εναγόμενης: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία "Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε." (Ο.Τ.Ε.), που εδρεύει στο Μαρούσι, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου Ισαβέλλας Παναγοπούλου.

Οι ενάγοντες με την από 10.1.2021 (αρ.κατ.89672/1169/2021) αγωγή τους, δικάσιμος για την συζήτηση της οποίας ορίστηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, ζήτησε όσα περιέχονται σ' αυτή. Ακολούθησε συζήτηση, όπως αναφέρεται στα πρακτικά.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Το άρθρο 4 παρ.5 του Συντάγματος ορίζει ότι «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Περαιτέρω το άρθρο 4 παρ.1 του κυρωθέντος με το Ν.2238/1994 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Α'151) ορίζει ότι «Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση δαπανών για την απόκτηση του», στο δε άρθρο 45 του ιδίου Κώδικα ορίζεται ότι «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει από καθένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα, ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους 2 3 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο α) η αποζημίωση που παρέχεται σε υπαλλήλους επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών για δαπάνες υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους από τα σχετικά παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προκειμένου για αποζημιώσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, που παρέχονται με διάταξη νόμου κατ' αποκοπή για κάλυψη δαπανών ειδικής υπηρεσίας, που τους έχει ανατεθεί, εξαιρείται της φορολογίας ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εκτός εάν ο δικαιούχος αποδεικνύει δαπάνες μεγαλύτερου ποσού με βάση στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» Από τις τελευταίες αυτές διατάξεις συνάγεται ότι σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος, εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη, για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε η για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και εάν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός. (ΣτΕ 125/1995 ΔιΔικ.1995 σ.1459, ΣτΕ746/1993, 3119/1991). Περαιτέρω, με την από 16.5.1995 επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας (ΕΣΣΕ) που καταρτίστηκε μεταξύ του Ο.Τ.Ε. και της συνδικαλιστικής οργάνωσης των μισθωτών του (ΟΜΕ/ΟΤΕ) ορίζει ότι τα έξοδα κίνησης και παράστασης α) καταβάλλονται από 1.6.1995 μεταξύ άλλων και στους Υποδιευθυντές που τοποθετούνται ως προϊστάμενοι σε αντίστοιχες προς το βαθμό τους υπηρεσιακές λειτουργίες, γ) αποτελούν οικειοθελή παροχή ελευθέρως ανακλητή από τον ΟΤΕ, δ) δεν υπολογίζονται στα επιδόματα εορτών και αδειάς και ε) συνδεόμενα υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών

καθηκόντων των δικαιούχων μισθωτών χορηγούνται αποκλειστικά προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής των ως εκπροσώπων του ΟΤΕ στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησης τους κ.λ.π. Με την ως άνω όμως ΕΣΣΕ ρητώς καταργήθηκαν από την 1.6.1995 οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου του ΟΤΕ (2089/1988, 2093/1988, 2156/1989, 2171/1990 και 2157/1992 και η από 7.3.1990 ΕΣΣΕ (όρος 25), με βάση τις οποίες χορηγήθηκαν από το έτος 1988 έως την 31.5.1995 στους προϊσταμένους ορισμένων υπηρεσιακών λειτουργιών του ΟΤΕ και στους Τμηματάρχες, επίδομα ευθύνης θέσης και αποζημίωση παράστασης προϊσταμένου, που αντικαταστάθηκαν από τα έξοδα κίνησης και παράστασης, τα οποία όμως διαφοροποιούνται από τα πρώτα (επίδομα ευθύνης θέσης και αποζημίωση παράστασης) τόσο ως προς την ιστορική και νομική αιτία όσο και ως προς το περιεχόμενο α) τα έξοδα κίνησης και παράστασης υπολογίζονται σε δωδεκάμηνη βάση (δεν υπολογίζονται τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς), ενώ το επίδομα ευθύνης θέσης και η αποζημίωση παράστασης υπολογίζονται σε δεκατετράμηνη βάση, β) για κάθε μέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής δικαιούχου προϊσταμένου από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα περικυπείται το 1/30 των εξόδων κίνησης και παράστασης, η ως άνω όμως περικυπόμενη δεν ισχύει για το επίδομα ευθύνης θέσης και την αποζημίωση παράστασης). Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω η προμνημονευθείσα αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης που καταβάλλεται στους υπαλλήλους του ΟΤΕ που προϊστανται υπηρεσιακών λειτουργιών Τμήματος, Υποδ/νσης και Δ/νσης αποσκοπεί, όπως εξάλλου ρητά προβλέπεται και στη διατύπωση της από 16/5/1995 ΕΣΣΕ, όπου ουδεμία αφήνεται αμφιβολία για τον χαρακτηρισμό της συγκεκριμένης παροχής από τα συμβαλλόμενα μέρη, στην κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο δικαιούχος για να εκτελέσει ταχύτερα και αποδοτικότερα την αυξημένων απαιτήσεων υπηρεσία του προς όφελος του εργοδότη του ΟΤΕ και για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών αυτού, δεν αποτελεί προσαύξηση μισθού και δεν υποβάλλεται σε φόρο εισοδήματος, χωρίς μάλιστα να απαιτείται να υπάρχει ρητή πρόβλεψη για τη μη φορολόγηση της, αφού, στην προκείμενη περίπτωση δεν τίθεται ζήτημα φορολογικής απαλλαγής, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη σχετικής νομοθετικής προβλέψεως, αλλά εννοιολογικού προσδιορισμού του όρου «αποζημίωση» ως πληρούντος την έννοια του εισοδήματος ή του αντισταθμίσιματος δαπανών (πρβλ. ΟΛΑΠ 11 ΚΑΙ 12/2007, ΣτΕ 1590/1989 ΔικΔικ 1990 σελ.201).

Με την κρινόμενη αγωγή οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι προσλήφθηκαν από την εναγόμενη με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου ως υπάλληλοι

λαμβάνοντας τα εικάστοτε προβλεπόμενα βάσει της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ αντίστοιχα έξοδα κίνησης και παράστασης. Ότι η εναγόμενη κατά την μηνιαία εκκαθάριση του ποσού, που αφορούσε στα έξοδα κίνησης και παράστασης δεν τους κατέβαλλε τα ποσά που όριζε η ως άνω ΕΣΣΕ, αλλά παρακρατούσε κατά την καταβολή ποσά ως φόρο εισοδήματος και κρατήσεις υπέρ του κλάδου ασθένειας ΤΑΠ-ΟΤΕ, παρά τη ρητή και αδιαμφισβήτητα αποτυπωμένη στην ως άνω ΕΣΣΕ πρόθεση των συμβαλλομένων μερών να αποτελούν τα ποσά αυτά αποζημίωση για τις αυξημένες ανάγκες και δαπάνες, στις οποίες υποβάλλονται οι Προϊστάμενοι υπηρεσιακών λειτουργιών Τμήματος, Υποδ/νσης και Δ/νσης. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν να υποχρεωθεί η εναγόμενη, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να τους καταβάλει ως θετική ζημία το αναφερόμενο ποσό νομιμότοια για κάθε επί μέρους ποσό που αντιστοιχεί σε κάθε έτος από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση και να καταδικασθεί η εναγόμενη στη δικαστική του δαπάνη. Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (αρθρ.14 παρ.1 και 25 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.) κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (614, 622, 623Κ.ΠολΔ), και είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτόμενης της ενστάσεως αοριστίας που προέβαλε παραδεκτά και νόμιμα κατ'άρθρο 216ΚΠολΔ η εναγόμενη. Περαιτέρω είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερόμενες διατάξεις και σ' αυτές των άρθρων 648 επ., 297, 298, 346 ΑΚ, 907, 908 και 176 Κ.Πολ.Δ., Το αίτημα για καταβολή τόκων από την πρώτη ημέρα του επομένου έτους εντός του οποίου κάθε επιμέρους ποσό κατέστη απαιτητό κρίνεται μη νόμιμο και επομένως απορριπτό, διότι εκ των διατάξεων των άρθρων 914, 297, 340 345 και 346 ΑΚ σαφώς προκύπτει ότι για την αποζημίωση, η οποία επιδικάζεται σε χρήμα οφείλεται τόκος, όχι από το χρόνο που ετελέσθη η αδικοπραξία αλλά μόνον, αφού ο οφειλέτης κατέστη υπερήμερος. Όπως δε κάθε οφειλέτης έτσι και ο οφειλέτης εξ αδικοπραξίας καθίσταται υπερήμερος απ' όταν οχλήθηκε από τον δανειστή είτε εξωδικώς είτε δικαστικώς δι' επιδόσεως καταψηφιστικής περί αποζημιώσεως αγωγής (Απ 286/86 ΕΛΔ 27,1111, ΑΠ 727/76 ΝοΒ 25,67). Πρέπει δε να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν ενώ για το παραδεκτό της συζητήσεως της δεν απαιτείται η καταβολή του κατά το νόμο ΚΠΟΗ'/ 1912 (ΦΕΚ 3 Α) δικαστικού ενσήμου, καθόσον το αίτημα της ένδικης αγωγής δεν υπερβαίνει το ποσό της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου (αρθ. 71 Εισ. Ν. ΚπολΔ), ενώ επιπλέον οι ενάγοντες ενημερώθηκαν κατ' άρθρο 3. παρ. 2 του Ν. 4640/2019 ως προς την δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση.

Η εναγόμενη με δήλωση της πληρεξουσίας Δικηγόρου αρνήθηκε την αγωγή και προέβαλε παραδεκτώως την ένσταση παραγραφής των επίδικων αξιώσεων για όλα τα επίδικα έτη, η οποία πρέπει να απορριφθεί, πέραν της προδήλης αοριστίας της, πρωτίστως ως μη νόμιμη, αφού οι αξιώσεις των εναγόντων υπόκεινται στην 20ετη παραγραφή του 249ΑΚ, δεδομένου ότι απορρέουν από σύμβαση όπως αυτή διαμορφώθηκε βάση των οριζομένων από τον νόμο προϋποθέσεων και συνεπώς δεν υπόκεινται στην 5ετη παραγραφή του αρ. 937 ΑΚ, ούτε αφορούν σε περιοδικά καταβαλλόμενες διαφορές (250 παρ. 17ΑΚ).

Από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη, άλλα δε, για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς πάντως να παραλείπεται κανένα από αυτά κατά την εκτίμηση της υπόθεσης αποδείχθηκαν τα εξής: Οι ενάγοντες προσλήφθηκε ως υπάλληλος από την εναγόμενη τα έτη 1974,1976,1977,1975 και 1977 αντίστοιχα με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, βάσει του τότε ισχύοντος Γενικού Κανονισμού Προσωπικού ΟΤΕ (ΓΚΠ-ΟΤΕ) και εν συνεχεία απολύθηκαν το έτος 2006, ενώ κατά την διάρκεια της υπηρεσίας τους εξελίχθηκαν μέχρι το βαθμό του Προϊσταμένου, όπως ειδικότερα αναφέρεται ο καθένας κατά τα επίδικα έτη. Για τα καθήκοντα αυτά λάμβαναν α εκάστοτε προβλεπόμενα βάσει της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ αντίστοιχα έξοδα κίνησης και παράστασης. Τα ποσά όμως αυτά δεν καταβλήθηκαν αυτούσια στους ενάγοντες, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά που αντιστοιχούν στο φόρο εισοδήματος και ασφαλιστικές κρατήσεις υπέρ κλάδου ασθένειας του ΤΑΠ-ΟΤΕ. Ειδικότερα από την επισκόπηση των εικαθηριστικών σημειωμάτων της ενάγουσας και από το σημείωμα της Υποδ/νσης Μισθοδοσίας της εναγόμενης προκύπτει ότι για τα επίδικα έτη σε έκαστο των εναγόντων παρακρατήθηκαν και συνεπώς οφείλονται τα κάτωθι ποσά, όπως αναλυτικά εμφανίζονται στον πίνακα υπολογισμού, που επισυνάπτεται στην κρινόμενη αγωγή και ειδικότερα: 1^{ος} ενάγων:

	1	2	3	4	5	6	7	8
Φορ/κό Έτος	Σύνολο Φορ/κών Αποδοχών	Ληφθέν Ποσόν για Έξοδα Παράστασης	Παρακράτηση για Φόρο Εισοδήματος με Έξοδα Παράστασης	Σύνολο Φορολογητέων Αποδοχών χωρίς Έξοδα Παράστασης (1-2)	Φορολόγηση Εισοδήματος Χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φόρος που έπρεπε να παρακρατηθεί (3-5)	Ληφθείσα Διαφορά	Διαφορά (6-7)
2003	32.403,09 €	1.527,25 €	7.111,24 €	30.875,84 €	6.500,34 €	610,90 €	180,21 €	430,69 €
2004	40.117,46 €	2.792,79 €	10.196,98 €	37.324,67 €	9.079,87 €	1.117,12 €	740,09 €	377,03 €
2005	36.642,23 €	4.122,88 €	8.756,89 €	32.519,35 €	7.107,74 €	1.649,15 €	1.092,56 €	556,59 €
2006	23.752,29 €	2.374,56 €	3.600,92 €	21.377,73 €	2.651,09 €	949,82 €	629,26 €	320,56 €
ΣΥΝΟΛΟ	132.915,07	10.817,48 €	29.666,03 €	122.097,59 €	25.339,04 €	4.326,99 €	2.642,12 €	1.684,87 €

	€							
--	---	--	--	--	--	--	--	--

2^{ος} ενάγων:

	1	2	3	4	5	6	7	8
Φορ/κό Έτος	Σύνολο Φορ/κών Αποδοχών	Ληφθέν Ποσόν για Έξοδα Παράστασης	Παρακράτηση για Φόρο Εισοδήματος με Έξοδα Παράστασης	Σύνολο Φορολογητέων Αποδοχών χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φορολόγηση Εισοδήματος Χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φόρος που έπρεπε να παρακρατηθεί (3-5)	Ληφθείσα Διαφορά	Διαφορά (6-7)
2003	38.450,85 €	5.172,57 €	9.530,34 €	33.278,28 €	7.461,31 €	2.069,03 €	1.371,00 €	698,03 €
2004	45.249,73 €	5.895,21 €	12.249,89 €	39.354,52 €	9.891,81 €	2.358,08 €	1.562,00 €	796,08 €
2005	44.842,60 €	6.238,97 €	12.037,04 €	38.603,63 €	9.541,45 €	2.495,59 €	1.653,00 €	842,59 €
2006	24.095,60 €	1.793,02 €	3.738,24 €	22.302,58 €	3.021,03 €	717,21 €	475,00 €	242,21 €
ΣΥΝΟΛΟ	152.638,78 €	19.099,77 €	37.555,51 €	133.539,01 €	29.915,60 €	7.639,91 €	5.061,00 €	2.578,91 €

3^{ος} ενάγων

	1	2	3	4	5	6	7	8
Φορ/κό Έτος	Σύνολο Φορ/κών Αποδοχών	Ληφθέν Ποσόν για Έξοδα Παράστασης	Παρακράτηση για Φόρο Εισοδήματος με Έξοδα Παράστασης	Σύνολο Φορολογητέων Αποδοχών χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φορολόγηση Εισοδήματος Χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φόρος που έπρεπε να παρακρατηθεί (3-5)	Ληφθείσα Διαφορά	Διαφορά (6-7)
2003	42.027,06 €	6.325,19 €	10.960,82 €	35.701,87 €	8.430,75 €	2.530,08 €	1.676,00 €	854,08 €
2004	49.917,70 €	5.911,64 €	14.117,08 €	44.006,06 €	11.752,42 €	2.364,66 €	1.567,00 €	797,66 €
2005	40.870,74 €	6.256,80 €	10.448,30 €	34.613,94 €	7.945,58 €	2.502,72 €	1.658,00 €	844,72 €
2006	24.315,93 €	1.841,48 €	3.826,37 €	22.474,45 €	3.089,78 €	736,59 €	488,00 €	248,59 €
ΣΥΝΟΛΟ	157.131,43 €	20.335,11 €	39.352,57 €	136.796,32 €	31.218,53 €	8.134,04 €	5.389,00 €	2.745,04 €

4^{ος} ενάγων:

	1	2	3	4	5	6	7	8
Φορ/κό Έτος	Σύνολο Φορ/κών Αποδοχών	Ληφθέν Ποσόν για Έξοδα Παράστασης	Παρακράτηση για Φόρο Εισοδήματος με Έξοδα Παράστασης	Σύνολο Φορολογητέων Αποδοχών χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φορολόγηση Εισοδήματος Χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φόρος που έπρεπε να παρακρατηθεί (3-5)	Ληφθείσα Διαφορά	Διαφορά (6-7)
2003	34.191,62 €	5.493,50 €	7.826,65 €	28.698,12 €	5.629,25 €	2.197,40 €	1.456,00 €	741,40 €
2004	38.446,28 €	5.928,85 €	9.528,51 €	32.517,43 €	7.156,97 €	2.371,54 €	1.571,00 €	800,54 €
2005	39.425,77 €	6.239,57 €	9.870,31 €	33.186,20 €	7.374,48 €	2.495,83 €	1.653,00 €	842,83 €
2006	39.366,36 €	829,38 €	9.846,54 €	38.536,98 €	9.514,79 €	331,75 €	220,00 €	111,75 €
ΣΥΝΟΛΟ	151.430,03 €	18.491,30 €	37.072,01 €	132.938,73 €	29.675,49 €	7.396,52 €	4.900,00 €	2.496,52 €

5^{ος} ενάγων:

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Φορ/κό Έτος	Σύνολο Φορ/κών Αποδοχών	Ληφθέν Ποσόν για Έξοδα Παράστασης	Παρακράτηση για Φόρο Εισοδήματος με Έξοδα Παράστασης	Σύνολο Φορολογητέων Αποδοχών χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φορολόγηση Εισοδήματος Χωρίς Έξοδα Παράστασης	Φόρος που έπρεπε να παρακρατηθεί (3-5)	Ληφθείσα Διαφορά	Διαφορά (6-7)
2003	35.833,96 €	3.444,05 €	8.483,58 €	32.389,91 €	7.105,96 €	1.377,62 €	913,00 €	464,62 €
2004	39.896,21 €	3.890,70 €	10.108,48 €	36.005,51 €	8.552,20 €	1.556,28 €	1.031,00 €	525,28 €
2005	41.115,97 €	4.168,80 €	10.546,39 €	36.947,17 €	8.878,87 €	1.667,52 €	1.105,00 €	562,52 €
2006	18.076,52 €	1.652,40 €	1.822,96 €	16.424,12 €	1.327,24 €	495,72 €	438,00 €	57,72 €
ΣΥΝΟΛΟ	134.922,66 €	13.155,95 €	30.961,41 €	121.766,71 €	25.864,27 €	5.097,14 €	3.487,00 €	1.610,14 €

Επομένως η εναγόμενη παρακράτηση για όλα τα επίδικα έτη το συνολικό ποσό των 1.684,87€, 2.578,91€, 2.745,04€ , 2.496,52€ και 1.610,14€ αντιστοιχα για έναστο των εναγόντων και δεν τους τα απέδωσε, παρά την εκπεφρασμένη και αδιαμφισβήτητη βούληση αμφοτέρων των συμβαλλομένων μερών να δίδονται τα ποσά αυτά για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της επιχείρησης και να συνδέονται άρρηκτα με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων. Ο ισχυρισμός δε της εναγομένης ότι ήταν εκ του Νόμου υποχρεωμένη προς τούτο είναι απορριπτός, καθόσον η υποχρέωση αυτή υφίσταται μόνο για τις παροχές, που δίδονται σε αντάλλαγμα εργασίας και όχι για παροχές που προορίζονται για ανάλωση κατά την ενάσκηση καθηκόντων και εξυπηρετούν τις λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης. Τέλος από τα παραπάνω περιστατικά επίσης συνάγεται, ότι η βλάβη που υπέστη ο ενάγων οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα της εναγόμενης.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει δεκτή εν μέρει ως ουσία βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής. Επίσης η παρούσα πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό, αφού συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις ενόψει μάλιστα του ότι πρόκειται για απαίτηση από εργατική διαφορά, (αρθρ.908 Κ.Πολ.Δ.). Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η εναγομένη στη δικαστική δαπάνη των εναγόντων (αρθρ. 176 Κ.Πολ.Δ.), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντες τους διαδίκους.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες τα εξής ποσά: στον 1^ο το ποσό των 1.684,87€, στον 2^ο το ποσό των 2.578,91€, στον 3^ο το ποσό των 2.745,04€ ,

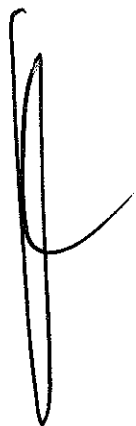
στον 4^ο το ποσό των 2.496,52€ και στον 5^ο το ποσό των 1.610,14€ με το νόμιμο τόκο από την επομένη ημέρα που έγινε η επίδοση της αγωγής.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης τη δικαστική δαπάνη του ενάγοντος, την οποία ορίζει στο ποσό 530€.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 3.7.2023

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

